

Course: Environmental Economics

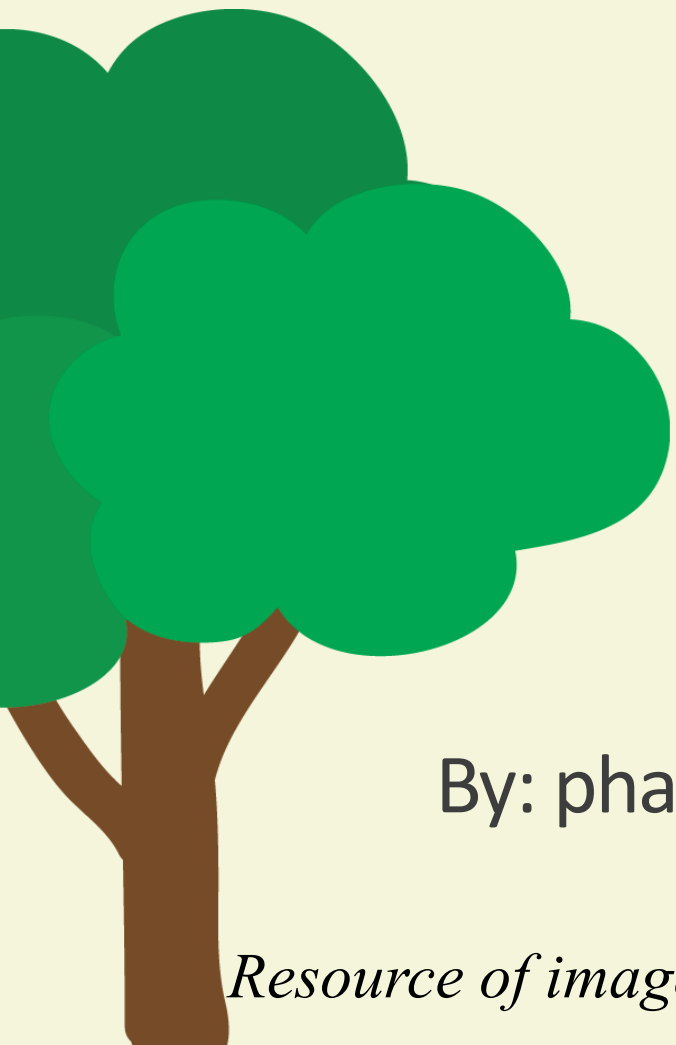

Week 12

Environmental management using economic incentives (Continue)

By: phavone KEODOUANGKHAM

Resource of image : [Copy of Untitled Design - Presentation](#)

ການຈັດສົ່ງແວດລ້ອມໂດຍໃຊ້ມາດຕະການແຮງຈູງໃຈທາງເສດຖະສາດ

1

ຂໍ້ດີຂອງມາດຕະການແຮງຈູງໃຈທາງເສດຖະສາດ

2

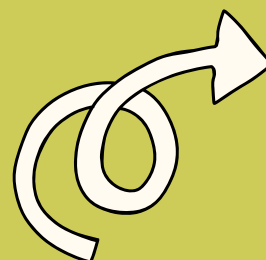
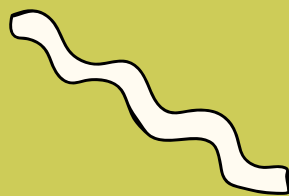
Review

ສິ່ງທ້າທາຍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

3

ແນວຄິດເບື້ອງຕົ້ນໃນການໃຊ້ມາດຕະການແຮງຈູງໃຈທາງເສດຖະສາດ

4

8.2 ການໃຊ້ລະບົບລາຄາ (ຕໍ່)

8.2.1 ການຈັດເກັບຄ່າປ່ອຍມົນລະພິດ ຫຼື ຄ່າທຳນຽມ

ການຈັດເກັບຄ່າທຳນຽມອາດມີໄດ້ຫຼາຍຮູບແບບ

1) ຄ່າປ່ອຍມົນລະພິດ (Emission Charge)

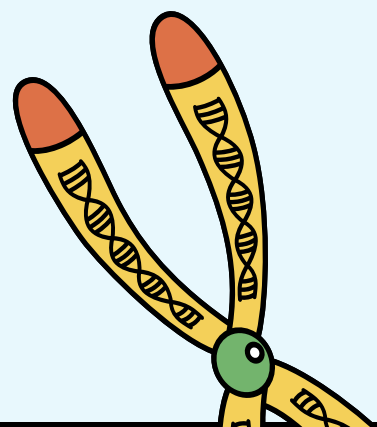
ຄ່າປ່ອຍມົນລະພິດ (Emission Charge) ແມ່ນຄ່າທຳນຽມທີ່ເກັບຈາກບຸກຄົນ, ບໍລິສັດ, ຫຼື ອົງກອນທີ່ປ່ອຍມົນລະພິດເຂົ້າສູ່ສິ່ງແວດລ້ອມ. ມັນເປັນເຄື່ອງມືທາງເສດຖະກິດທີ່ໃຊ້ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍມົນລະພິດດ້ວຍການເຮັດໃຫ້ຜູ້ກໍ່ມົນລະພິດຈ່າຍຄ່າຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງຄົມ.

ການໃຊ້ມາດຕາການແຮງຈູງໃຈທາງເສດຖະສາດ

ໃນການທີ່ຈະຫລຸດບັນຫາພາວະສ່ຽງໄພທາງສິນລະທຳ ນັ້ນທ່ານ Segerson ໄດ້ສະເຫນີໃຫ້ພິຈາລະນາລະບົບການເກັບຄ່າປ່ອຍມົນລະພິດຈາກຄວາມເຂັ້ມຊັ່ນຂອງມົນລະພິດທີ່ປ່ອຍອອກສູ່ສິ່ງແວດລ້ອມເຊິ່ງເອີ້ນວ່າ **ເກັບຄ່າປ່ອຍມົນລະພິດຕາມລະດັບຄວາມເຂັ້ມຊັ່ນ.**

ໃນການເກັບຄ່າປ່ອຍມົນລະພິດຕາມລະດັບຄວາມເຂັ້ມຊັ່ນຂອງມົນພິດນີ້ໄດ້ລວມບົດລົງໂທດ (Penalty) ເມື່ອມີການປ່ອຍເກີນ ແລະ ການໃຫ້ລາງວັນ (Rewards) ເມື່ອມີການຄວບຄຸມໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບຄວາມເຂັ້ມຊັ່ນຂອງມົນລະພິດທີ່ກຳນົດໄວ້

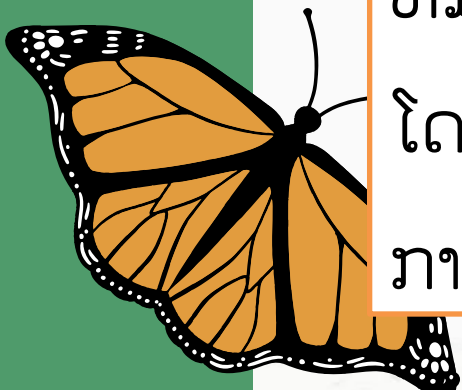

ໂດຍການກຳນົດຄ່າປ່ອຍມົນລະພິດຕາມລະດັບຄວາມເຂັ້ມຊຸ້ນ ແບ່ງ ອອກເປັນ 2 ສ່ວນ ຄື:

- ສ່ວນທຳອິດເປັນການເກັບຄ່າມົນລະພິດ ຫຼື ໃຫ້ເງິນອຸດຫນູນ ເຊິ່ງຂຶ້ນຢູ່ກັບ ມົນລະພິດແຕກຕ່າງໄປ ຈາກມາດຕານທີ່ກຳນົດໄວ້ຫຼາຍຫນ້ອຍພຽງໃດ
- ແບບທີ່ສອງເປັນການເກັບແບບຈຳນວນຄົງທີ່ຈຳນວນໜຶ່ງ (Lump sum) ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ບັນລຸມາດຕາຖານທີ່ກຳນົດໄວ້ ເຊິ່ງການເກັບແບບນີ້ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບຂະໜາດຂອງມົນລະພິດວ່າແຕກຕ່າງໄປຈາກທີ່ກຳນົດຫຼາຍຫນ້ອຍພຽງໃດ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ກໍ່ມົນລະພິດແຕ່ລະຄົນຂຶ້ນຢູ່ກັບການປ່ອຍມົນລະພິດ ໂດຍລວມຈາກກຸ່ມກໍ່ມົນລະພິດທັງຫມົດ ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບລະດັບການປ່ອຍມົນລະພິດຂອງທຸລະກິດ ຫຼື ຜູ້ກໍ່ມົນລະພິດແຕ່ລະບຸກຄົນ ເນື່ອງຈາກເປັນການປ່ອຍມົນລະພິດທີ່ບໍ່ສາມາດບອກທີ່ມາຢ່າງຊັດເຈນ ເຊິ່ງວິທີການດັ່ງກ່າວນີ້ກຸ່ມຜູ້ກໍ່ມົນລະພິດມັກພໍໃຈຖ້າລະດັບຄວາມເຂັ້ມຊຸ້ນຂອງມົນລະພິດທັງຫມົດເກີນກວ່າລະດັບມາດຕາຖານຜູ້ກໍ່ມົນລະພິດແຕ່ບຸກຄົນ ເຊິ່ງວິທີການດັ່ງກ່າວນີ້ກຸ່ມຜູ້ກໍ່ມົນລະພິດມັກພໍໃຈເພາະຖ້າລະດັບຄວາມເຂັ້ມຊຸ້ນຂອງມົນລະພິດທັງຫມົດເກີນກວ່າລະດັບມາດຕະຖານ ຜູ້ກໍ່ມົນລະພິດແຕ່ບຸກຄົນຈ່າຍຕົ້ນທຶນເພີ່ມທາງສັງຄົມເຕັມທີ່

example

ສົມມຸດໃຫ້ຕົ້ນທຶນຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດເພີ່ມຂຶ້ນກັບສັງຄົມເທົ່າກັບ 1,000 ກີບ ຜູ້ກໍ່ມົນລະພິດ ແຕ່ລະຄົນຈະຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຄວາມເສຍຫາຍເທົ່າກັບ 1,000 ກີບ ແທນທີ່ຈະເປັນສ່ວນແບ່ງຂອງ ການປ່ອຍມົນລະພິດ ໂດຍຜູ້ຄວບຄຸມເບິ່ງແຍງນະໂຍບາຍດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຈະເກັບລວບລວມ ຄ່າປັບໄດ້ທັງຫມົດ 1,000ກີບ (ໂດຍ n ຄືຈຳນວນຜູ້ກໍ່ມົນລະພິດທັງຫມົດ) ການເກັບຄ່າປ່ອຍ ມົນລະພິດແບບນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ເກັບຄ່າປ່ອຍມົນລະພິດໄດ້ຫຼາຍກວ່າຄວາມເສຍຫາຍທີ່ສັງຄົມ ໂດຍລວມໄດ້ຮັບ ເຊິ່ງຜູ້ຄວບຄຸມເບິ່ງແຍງນະໂຍບາຍດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາມາດກຳນົດການເກັບ ຄ່າປັບໄໝ (ຫຼື ໃຫ້ເງິນອຸດຫນູນ) ຫຼື ກຳນົດລົງໂທດໃນຫຼາຍໆຮູບແບບໄດ້ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸເປົ້າ ຫມາຍຂອງການຫຼຸດມົນລະພິດທີ່ຕ້ອງການ ຂໍ້ໄດ້ປຽບຂອງການເກັບຄ່າການປ່ອຍມົນລະພິດ ໂດຍພິຈາລະນາຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນຂອງມົນລະພິດດ້ວຍກໍ່ຄື ວິທີການເກັບແບບນີ້ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີ ການກວດກາປ່ອຍມົນລະພິດ (Monitoring of Emissions) ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

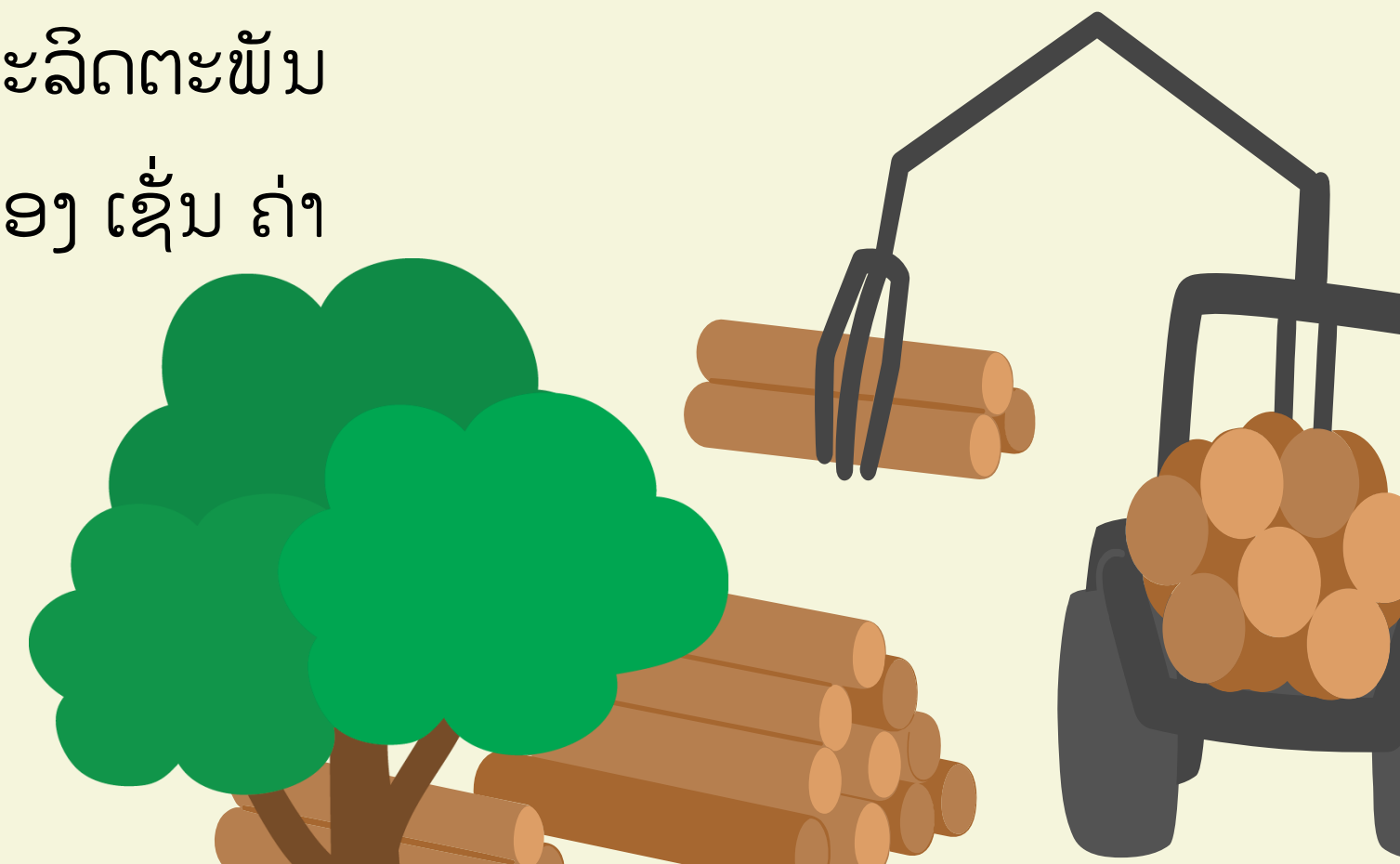
2) ຄ່າຜະລິດຕະພັນ (Product Charge)

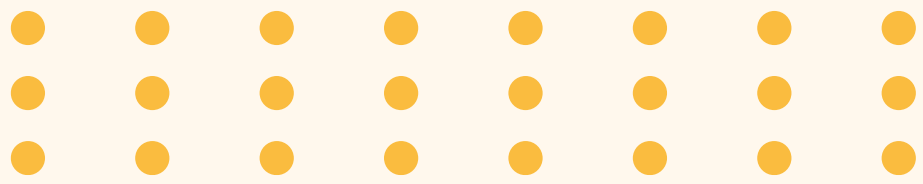
ຄ່າຜະລິດຕະພັນເປັນຄ່າທຳນຽມ ຫຼື ພາສີທີ່ເກັບເພີ່ມເຂົ້າໄປໃນຜົນຜະລິດທີ່ມີແນວ
ໂນ້ມທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນພິດກັບມະນຸດ ຫຼື ສິ່ງແວດລ້ອມເມື່ອນຳມາໃຊ້ໃນຂະບວນ
ການຜະລິດ ການບໍລິໂພກ ຫຼື ເມື່ອພາຊະນະບັນຈຸ ດັ່ງກ່າວທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດກັບ
ສິ່ງແວດລ້ອມໃນການກຳຈັດ

ດັ່ງນັ້ນເມື່ອມີການເກັບຄ່າຜະລິດຕະພັນເຮັດໃຫ້ຕົ້ນທຶນຂອງວັດສະດຸມີຜິດເພີ່ມຂຶ້ນ ເຊິ່ງຈູງໃຈໃຫ້ຜູ້ຜະລິດ ຫຼື ຜູ້ບໍລິໂພກຕ້ອງມີການໃຊ້ຜະລິດຕະພັນທົດແທນທີ່ເປັນມິດ ແລະ ໃຫ້ຄວາມປອດໄພກັບສິ່ງແວດລ້ອມຫຼາຍຂຶ້ນ ການເກັບຄ່າຜະລິດຕະພັນເປັນຕົ້ນທຶນທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມໃນແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຂອງວັດທະຈັກຜະລິດຕະພັນບໍ່ວ່າຈະເປັນການຜະລິດ ການໃຊ້ ແລະ ການກຳຈັດ ໂດຍເຮັດການເກັບຄ່າຜະລິດຕະພັນເພື່ອຄວບຄຸມມົນລະພິດ ຢ່າງໃດກໍຕາມການເກັບຄ່າຜະລິດຕະພັນອາດເກັບຈາກຄຸນສົມບັດບາງປະການຂອງຜະລິດຕະພັນ ເຊັ່ນ ສ່ວນປະກອບຊັ້ນເພີໃນຖ່ານຫີນ ຫຼື ຈາກຕົວຜະລິດຕະພັນເອງ ເຊັ່ນ ຄ່າຖ່ານຫີນເປັນຕົ້ນ

Resource of image : [Copy of Untitled Design - Presentation](#)

ປະເທດຕ່າງໆ ໃນເອີລົບມີການເກັບຄ່າຜະລິດຕະພັນ ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ປະເທດນໍເວ ແລະ ສະວິເດນ ໄດ້ເກັບຄ່າຜະລິດຕະພັນກັບແບັດເຕີຣີ ປຸຍ ແລະ ຢາຂ້າແມງໄມ້ ປະເທດອິຕາລີເກັບຄ່າຖົງພາລາສະຕິກຈາກຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້ນຳເຂົ້າ ປະເທດນໍເວ ເກັບຄ່າພາສີຜະລິດຕະພັນກັບຜູ້ຈຳໜ່າຍຢາຂ້າແມງໄມ້ ໂດຍບວກເຂົ້າໃນລາຄາຢາຂ້າແມງໄມ້ ປະເທດຟິນແລນເກັບພາສີເຄື່ອງໃຊ້ ຫຼື ພະລັງງານປະເພດຕ່າງໆທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດກາສຄາບອນໄດອອກໄຊ ເປັນຕົ້ນ ແຕ່ຢ່າງໃດຕາມສຳລັບປະເທດທາງຕາເວັນຕົກນັ້ນ ພົບວ່າກະເກັບຄ່າຜະລິດຕະພັນທີ່ນຳມາໃຊ້ກັບຜະລິດຕະພັນຂັ້ນກາງ ຫຼື ຂັ້ນສຸດທ້າຍເຮັດໄດ້ຢາກກວ່າ ເມື່ອນຳມາໃຊ້ເກັບກັບປັດໄຈການຜະລິດ ຫຼື ເກັບຈາກຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເຫຼືອຈາກການບໍລິໂພກ.

ແນວໃດກໍຕາມການເກັບຄ່າຜະລິດຕະພັນເພື່ອເຮັດໃຫ້ຫຼຸດ
ການໃຊ້ປັດໄຈການຜະລິດ ຫຼື ສິນຄ້າຂັ້ນສຸດທ້າຍທີ່ມີຜົນຕໍ່
ສິ່ງແວດລ້ອມຍັງພົບວ່າມີໜ້ອຍຫຼາຍ ທັງນີ້ຍ້ອນເປັນເພາະການ
ເກັບຄ່າຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວຍັງຄົງເກັບໃນລະດັບຕໍ່າເກີນໄປຈົນ
ກ່ວາສໍາລັບຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້ບໍລິໂພກພົບວ່າການຈ່າຍຄ່າ
ຜະລິດຕະພັນຈະບໍ່ປຽນແປງພຶດຕິກຳຂອງຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້
ບໍລິໂພກ ແຕ່ກໍຊ່ວຍໃຫ້ທາງດ້ານຜູ້ຄວບຄຸມກົດລະບຽບດ້ານ
ສິ່ງແວດລ້ອມສາມາດຫາລາຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ລັດ ແລະ ໂຄງການທີ່
ກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມໄດ້.

3) ຄ່າໃຊ້ບໍລິການ (User Charges)

ຄ່າໃຊ້ບໍລິການເປັນເງິນທີ່ຈ່າຍສໍາລັບຕົ້ນທຶນໃນການບໍາບັດສານມົນລະພິດຈາກໂຮງບໍາບັດລວມ(Central Treatment) ຄ່າໃຊ້ບໍລິການ ຫຼື ຄ່າທໍານຽມ (Tariffs) ເຊິ່ງອາດມີອັດຕາດຽວກັນ ຫຼື ຕ່າງໄປຕາມປະເພດຂອງສານມົນລະພິດທີ່ບໍາບັດ ຕົວຢ່າງ ເຊັ່ນ: ການກໍານົດຄ່າທໍານຽມການປ່ອຍຂອງເສຍຈາກເຮືອເດີນທະເລຂະໜາດໃຫຍ່ ຄ່າທໍານຽມຂອງການກໍາຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຄ່າທໍານຽມການກໍາຈັດນໍ້າເສຍ ຄ່າທໍານຽມການກໍາຈັດວັດຖຸອັນຕະລາຍ ຫຼື ຄ່າປັບສໍາລັບການຈອດລົດໂດຍບໍ່ດັບເຄື່ອງເປັນຕົ້ນ.

4) ຄ່າບໍລິຫານຈັດການ (Administrative Charges)

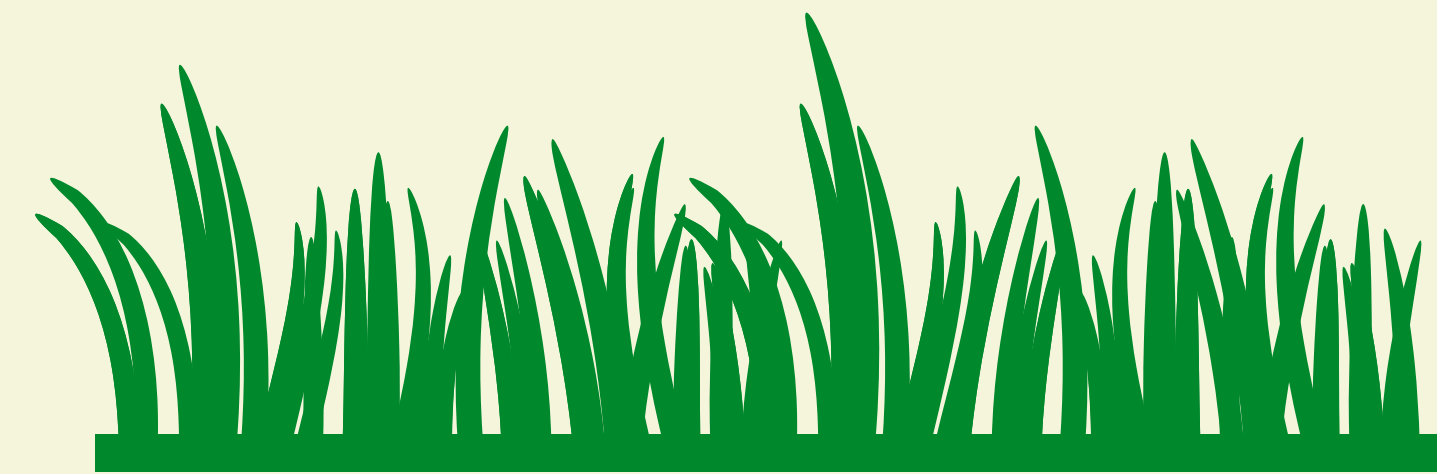
ຄ່າບໍລິຫານຈັດການເປັນເງິນ ຫຼື ຄ່າທຳນຽມທີ່ຈ່າຍສຳລັບ ການຮັບບໍລິການຈາກຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບອຳນາດໃນການຄວບຄຸມ ເບິ່ງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ (Control and Authorization Fee) ເຊັ່ນ: ຄ່າຈົດທະບຽນສານເຄມີທີ່ກຳນົດ ຫຼື ຄ່າບໍລິຫານ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ລະບຽບຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ.

5) ພາສີທີ່ແຕກຕ່າງ (Tax Differentiation)

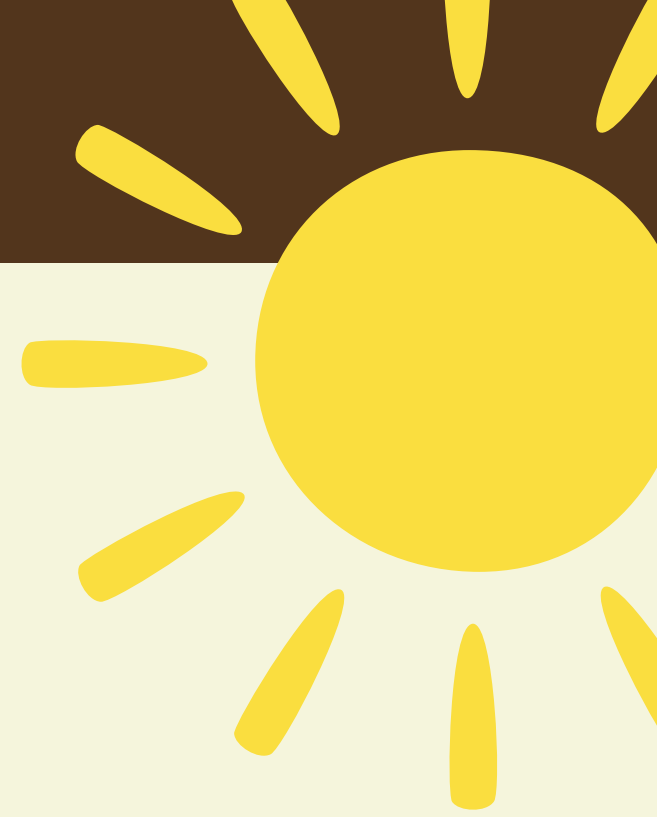
ພາສີທີ່ແຕກຕ່າງເປັນພາສີທີ່ນຳໄປຫັກສຳລັບຜະລິດຕະພັນທີ່ບໍ່ເປັນບັນຫາຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ (Environmentally-friendly Products) ໂດຍເຮັດໃຫ້ລາຄາຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວຖືກລົງ ຫຼື ໃນທາງກົງກັນຂ້າມນຳໄປໃຊ້ເກັບຜະລິດຕະພັນທີ່ທຳລາຍສິ່ງແວດລ້ອມເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ລາຄາຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວແພງຂຶ້ນ

ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ປະເທດຟິນແລນເກັບພາສີລົດທີ່ຜະລິດໃນປີຕ່າງໆບໍ່ເທົ່າກັນ ໂດຍລົດທີ່ຜະລິດໃນປີ ຄ.ສ 2002 ລັດໃຫ້ຫັກພາສີລົດໄດ້ 760 ຢູໂຣ ໃນຂະນະທີ່ລົດທີ່ຜະລິດໃນປີ ຄ.ສ 1988 ລັດໃຫ້ຫັກພາສີລົດໄດ້ພຽງ 589 ຢູໂຣ ເທົ່ານັ້ນ.

● 8.2.2 ການໃຫ້ເງິນອຸດໜູນ ●

ການໃຫ້ເງິນອຸດໜູນ (Subsidies) ເປັນການໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອທາງ
ການເງິນແກ່ຜູ້ຜະລິດ ເພື່ອເປັນແຮງຈູງໃຈໃຫ້ເກີດການຄວບຄຸມມົນລະ
ພິດ ຫຼື ຊ່ວຍບັນເທົາຜົນກະທົບທາງເສດຖະກິດ ໂດຍຊ່ວຍໃຫ້ທຸລະກິດ
ສາມາດຈ່າຍຕົ້ນທຶນໃນການປະຕິບັດຕາມ (compliance Cost) ໄດ້

ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ໃນປະເທດອິຕາລີໃຫ້ເງິນກູ້ຢືມແກ່ທຸລະກິດໃນການຄວບຄຸມມົນລະພິດທາງນໍ້າ ຫຼື ມີການຈ່າຍເງິນອຸດໜູນສໍາລັບອຸດສາຫະກໍາທີ່ມີການນໍາຂີ້ເຫຍື້ອຂອງແຂງກັບມາໃຊ້ໃໝ່ ແລະ ປ່ຽນແປງຂະບວນການຜະລິດເພື່ອຫຼຸດບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມເປັນພິດ ປະເທດເນເທີແລນໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເງິນແກ່ອຸດສາຫະກໍາທີ່ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງສະໜັບສະໜູນການວິໄຈເຕັກໂນໂລຍີ ແລະ ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ຄວບຄຸມມົນລະພິດ ປະເທດສະວິເດນໃຫ້ເງິນອຸດໜູນເພື່ອຫຼຸດການໃຊ້ຢາຂ້າແມງໄມ້ສັດຕູພິດ ເປັນຕົ້ນ ໃນປະສາຫະລັດອາເມລິກາໃຫ້ເງິນອຸດໜູນໃນການສ້າງໂຮງບໍາບັດນໍ້າເສຍເມືອງຕ່າງໆຊາວກະສິກອນໃນການຈ່າຍຕົ້ນທຶນເພື່ອການອະນຸລັກດິນ ແລະ ປ້ອງກັນການພັງທະລາຍຂອງດິນ ອັນເປັນສາເຫດເຮັດໃຫ້ເສຍຄຸນນະພາຍໃນການຜະລິດ ເປັນຕົ້ນ.

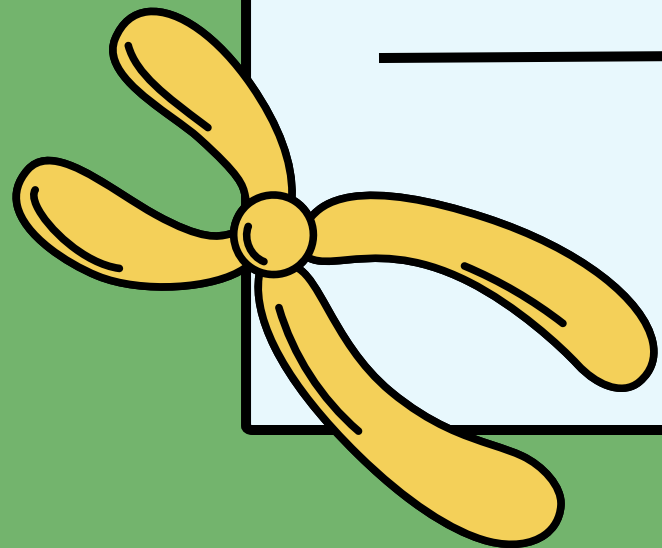

Resource of image : [Copy of Untitled Design - Presentation](#)

ການອຸດໜູນທາງທາງການເງິນເພື່ອຈູງໃຈໃຫ້ຜູ້ກໍ່ມົນລະພິດປຽນພິດຕິກຳ ຫຼື ໃຫ້ກັບຜູ້ປະກອບການ ຜະລິດປະສົບບັນຫາໃນການຄວບຄຸມມົນລະພິດໃຫ້ໄດ້ມາດຕາຖານມີຫຼາຍປະເພດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

1) ເງິນໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ (Grants)

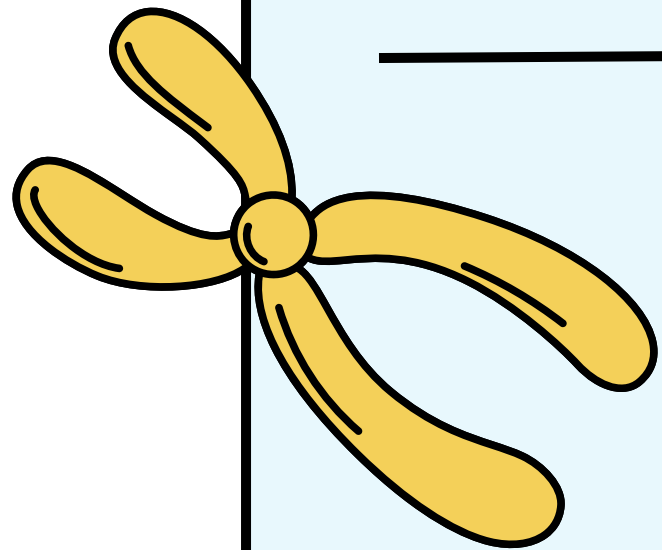
ເງິນໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອເປັນເງິນອຸດໜູນທາງທາງການເງິນທີ່ບໍ່ຕ້ອງຈ່າຍຄືນ ພາຍໃຕ້ ເງື່ອນໄຂທີ່ຜູ້ກໍ່ມົນລະພິດຈະຕ້ອງນຳມາດຕະການທີ່ນຳໄປສູ່ການລະດົມມົນລະພິດ ໃນອະນາຄົດມາໃຊ້.

ການອຸດໜູນທາງທາງການເງິນເພື່ອຈູງໃຈໃຫ້ຜູ້ກໍ່ມົນລະພິດປຽນພິດຕິກຳ ຫຼື ໃຫ້ກັບຜູ້ປະກອບການ ຜະລິດປະສົບບັນຫາໃນການຄວບຄຸມມົນລະພິດໃຫ້ໄດ້ມາດຕາຖານມີຫຼາຍປະເພດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

2. ເງິນກູ້ (Soft Loans)

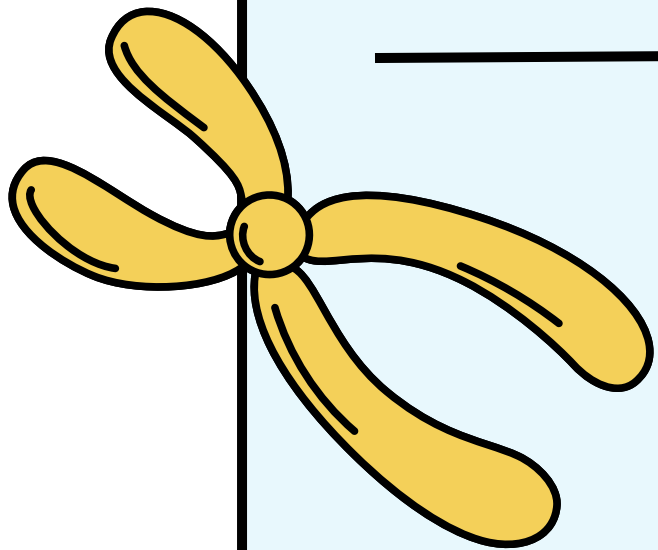
ການໃຫ້ເງິນກູ້ທີ່ມີອັດຕາດອກເບ້ຍຕໍ່າກວ່າອັດຕາໃນຕະຫຼາດ ເປັນເງິນກູ້ທີ່ໃຫ້ກັບ ຜູ້ກໍ່ມົນລະພິດໃນການນໍາມາດຕະການລະດົມມົນລະພິດທີ່ກຳນົດມາໃຊ້.

ການອຸດໜູນທາງທາງການເງິນເພື່ອຈູງໃຈໃຫ້ຜູ້ກໍ່ມົນລະພິດປຽນພິດຕິກຳ ຫຼື ໃຫ້ກັບຜູ້ປະກອບການ ຜະລິດປະສົບບັນຫາໃນການຄວບຄຸມມົນລະພິດໃຫ້ໄດ້ມາດຕາຖານມີຫຼາຍປະເພດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

3. ສິດທິພິເສດທາງພາສີ (Tax Allowances)

ການໃຫ້ສິດທິພິເສດທາງພາສີເປັນການໃຫ້ສິດທິປະໂຫຍດກັບຜູ້ກໍ່ມົນລະພິດ ໂດຍຊ່ວຍໃຫ້ການຫັກຄ່າຕໍ່ລາຄາໄດ້ໄວຂຶ້ນ (Accelerated Depreciation) ຫຼື ໃນຮູບອື່ນເຊັ່ນ ການຍົກເວັ້ນພາສີ ຫຼື ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ (Charges) ຫຼື ການຄືນເງິນຍ້ອນຫຼັງ (Rebates) ຖ້າຜູ້ກໍ່ມົນລະພິດນຳມາມາດຕະການຫຼຸດມົນລະພິດມາໃຊ້ ເປັນຕົ້ນ.

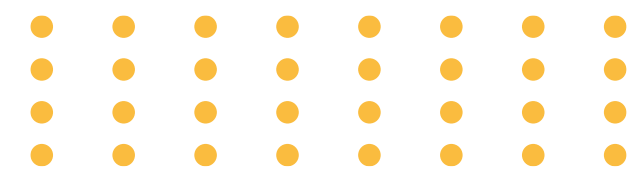

8.3 ການໃຊ້ລະບົບປະລິມານ ● ● ●

ການນຳລະບົບປະລິມານມາໃຊ້ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມເຊື່ອມໂຊມຂອງສິ່ງແວດລ້ອມ ສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍໃຊ້ການປັບສ່ວນປະລິມານ (Quantity Rationing) ຄວາມເສຍຫາຍຜ່ານການອອກໃບອານຸຍາດທີ່ມີການຊື້ສິດໃນການປ່ອຍມົນລະພິດ ຫຼື ການເຮັດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ (Marketable Permits)

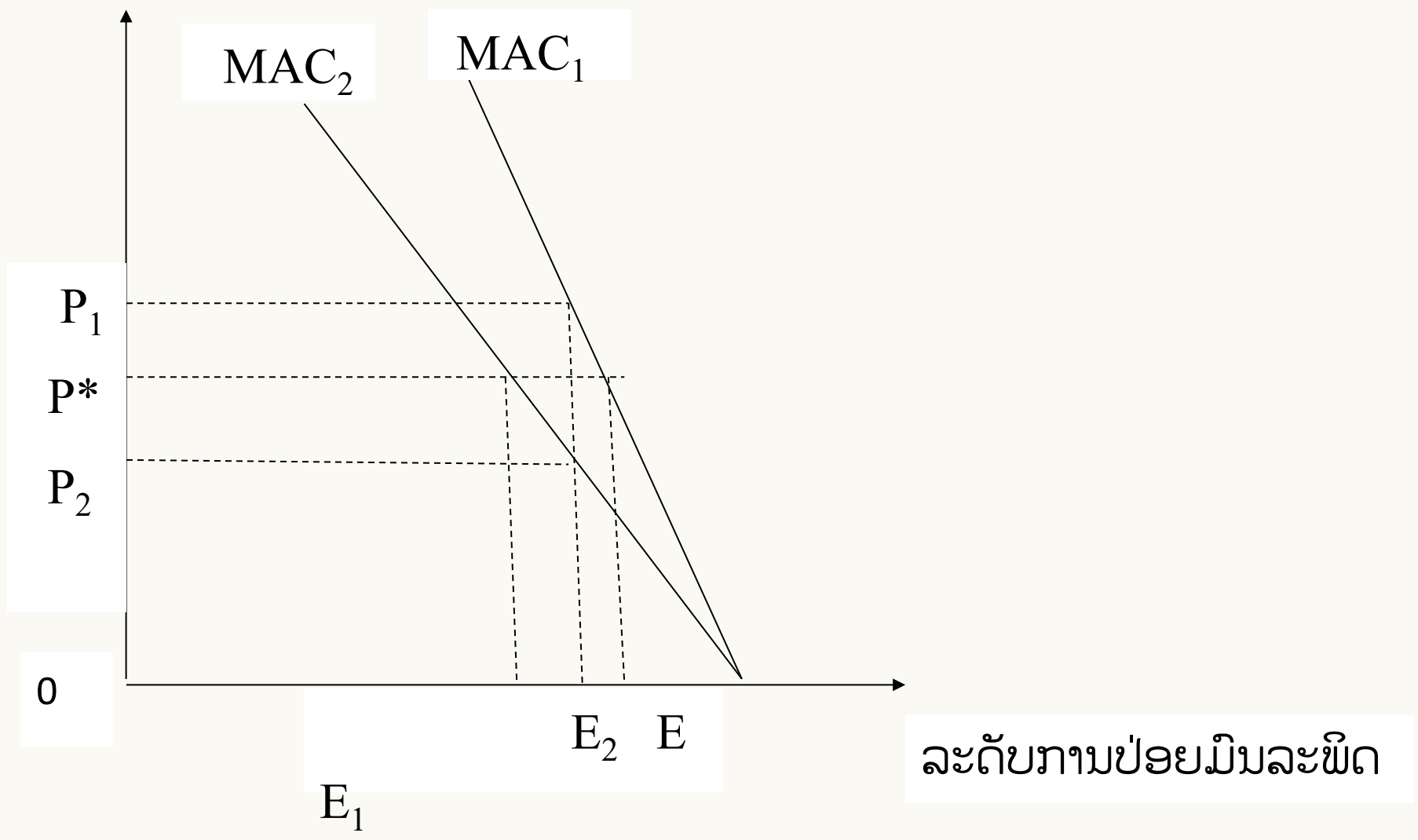

ໃນກໍລະນີທີ່ລັດຕ້ອງຫຼຸດມົນລະພິດ ຫຼື ບັນຫາຄວາມເສື່ອມໂຊມຂອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແຕ່ ເນື່ອງຈາກມີຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ (Uncertainty) ເກີດຂຶ້ນຈຶ່ງບໍ່ສາມາດອີງໃສ່ຄ່າປັບໄໝພຽງ ຢ່າງດຽວ ໃນຂະນະດຽວກັນຕ້ອງການຫຼີກລຽງການກໍ່ໃຫ້ເກີດຕົ້ນທຶນແກ່ທຸລະກິດທີ່ຫຼຸດ ມົນລະພິດໄດ້ເປັນຈໍານວນຫຼາຍ ດັ່ງນັ້ນການລະບຸເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວເຮັດໄດ້ໂດຍການອອກ ໃບອະນຸຍາດເຊິ່ງການປ່ອຍມົນລະພິດ ເນື່ອງຈາກວິທີການນີ້ອະນຸຍາດໃຫ້ແຕ່ລະທຸລະກິດ ສາມາດມີໃບອະນຸຍາດປ່ອຍມົນລະພິດໄດ້ ໂດຍໃບອະນຸຍາດແຕ່ລະໃບຈະໝົດກໍານົດການ ປ່ອຍມົນລະພິດທີ່ແນ່ນອນ ໃບອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວຈະຈັດສັນໃຫ້ກັບທຸລະກິດ ໂດຍ ຈໍານວນລວມຂອງມົນລະພິດທີ່ກໍານົດຜ່ານໃບອະນຸຍາດໃຫ້ປ່ອຍໄດ້ຕ້ອງກໍ່ໃຫ້ເກີດລະດັບ ການປ່ອຍມົນລະພິດທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ໃບອະນຸຍາດສາມາດຊື້ຂາຍກັນໄດ້.

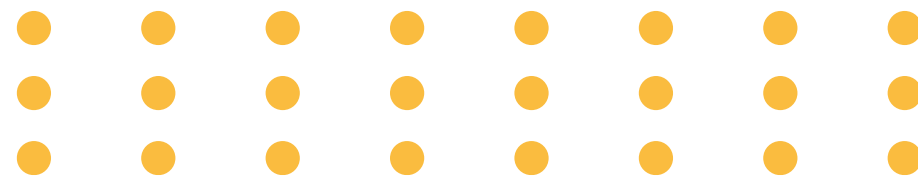

ສົມມຸດໃຫ້ທຸລະກິດສອງບຸກຄົນມີໃບອານຸຍາດໃຫ້ປ່ອຍມົນລະພິດໄດ້ຈົນເຖິງລະດັບ E ໂດຍທຸລະກິດໜຶ່ງ ແລະ ສອງ ມີຕົ້ນທຶນສ່ວນເພີ່ມໃນການແກ້ໄຂມົນລະພິດສະແດງດັ່ງເສັ້ນ MAC_1 ແລະ MAC_2 ຕາມລຳດັບ ໂດຍທຸລະກິດໜຶ່ງມີຕົ້ນທຶນດັ່ງກ່າວສູງກວ່າທຸລະກິດສອງ ດັ່ງນັ້ນ ທຸລະກິດໜຶ່ງ ຈະຈ່າຍເງິນຈຳນວນ p_1 ກົບເພື່ອຊື້ໃບອານຸຍາດສຳລັບການປ່ອຍມົນລະພິດໜຶ່ງໜ່ວຍ ໂດຍມູນຄ່າຂອງໃບອານຸຍາດດັ່ງກ່າວເທົ່າກັບ p_2 ກົບສຳລັບທຸລະກິດສອງເທົ່ານັ້ນ ດັ່ງນັ້ນທຸລະກິດສອງຈະຂາຍໃບອານຸຍາດໃຫ້ທຸລະກິດໜຶ່ງໃນລາຄາທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງ p_1 ແລະ p_2 .

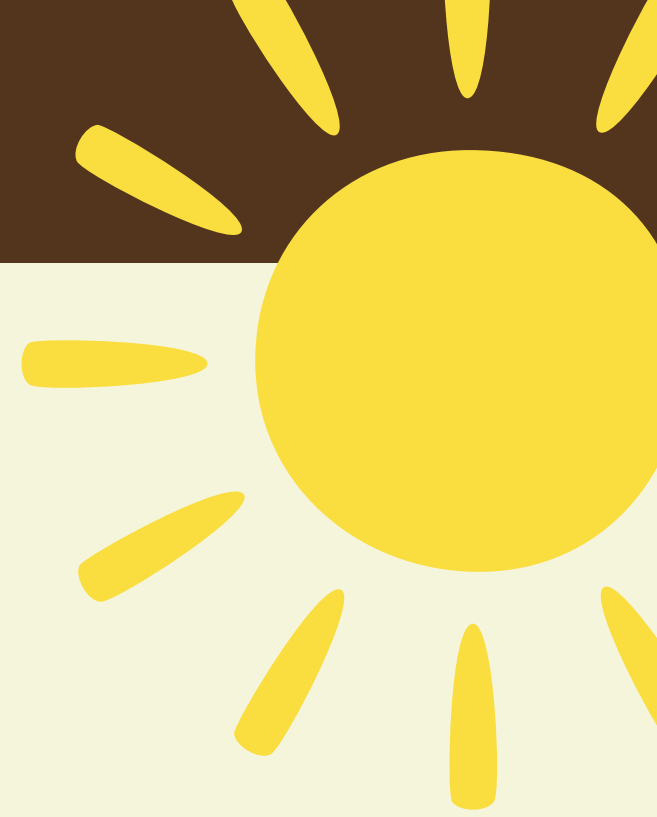
ຕົ້ນທຶນຂອງການປ່ອຍມົນລະພິດ/ແກ້ໄຂມົນລະພິດ

ຮູບທີ 8.6 ການອອກໃບອານຸຍາດປ່ອຍມົນລະພິດ.

ການອອກໃບອະນຸຍາດໃນການປ່ອຍມົນລະພິດຄວນຕ້ອງກຳນົດລະດັບການປ່ອຍມົນລະພິດທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ກໍ່ມົນລະພິດປ່ອຍໄດ້ໂອກາດລວມເຖິງຄວາມເຂັ້ມຊັ້ນຂອງມົນລະພິດດ້ວຍໃນຂອບເຂດພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງ ໃບອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວສາມາດຊື້ຂາຍກັນໄດ້ໃນກຸ່ມຜູ້ກໍ່ມົນລະພິດໂດຍຜູ້ກໍ່ມົນລະພິດອາດຄົງລະດັບການປ່ອຍມົນລະພິດຂອງຕົນເອົາໄວ້ ແລະ ຂາຍໃບອະນຸຍາດຫຼື ສິດໃນການປ່ອຍມົນລະພິດ (ການປ່ອຍສິ່ງເປີເປື້ອນ ຫຼື ຂອງເສຍ)ທີ່ເຫຼືອໃຫ້ກັບຜູ້ກໍ່ມົນລະພິດລາຍອື່ນ.

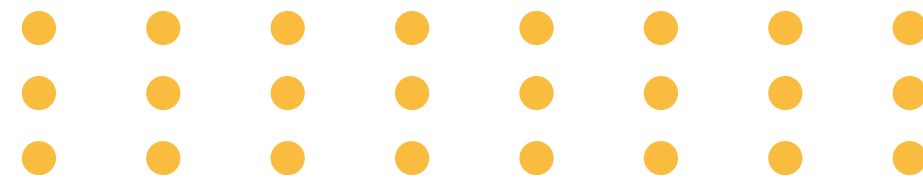
ວິທີການແກ້ໄຂບັນຫາມົນລະພິດໃນລັກສະນະນີ້ ຄວນຕ້ອງໝັ້ນໃຈວ່າການອອກໃບດັ່ງກ່າວນີ້ຕ້ອງຮອງຮັບເປົ້າໝາຍໃນການຈູງໃຈໃຫ້ມີການຄວບຄຸມບັນຫາມົນລະພິດຈົນເຖິງລະດັບທີ່ສັງຄົມຕ້ອງການ ດ້ວຍຈຳນວນມົນລະພິດທີ່ອານຸຍາດໃຫ້ປ່ອຍໄດ້ພາຍໃນເຂດພື້ນທີ່ໜຶ່ງໆ ນັ້ນຕ້ອງຈຳກັດ ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ໃບອານຸຍາດໃນການປ່ອຍມົນລະພິດມີຄ່າສຳລັບຜູ້ກໍ່ມົນລະພິດ ໂດຍມູນຄ່າຂອງຄວາມໝາຍນີ້ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດແຮງຈູງໃຈໃນການຊື້ຂາຍໃບອານຸຍາດ.

Resource of image : [Copy of Untitled Design - Presentation](#)

ຖ້າລັດນໍາວິທີການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມເສື່ອມໂຊມຂອງ ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມໃນລັກສະນະນີ້ມາໃຊ້ ລັດຕ້ອງມີອົງກອນຄວາມຮູ້ໃນດ້ານຕ່າງໆເຊັ່ນ ການກໍານົດການໃຊ້ໃນ ເລື່ອງຂອງເວລາຂອງໃບອານຸຍາດ ຂໍ້ມູນທີ່ນໍາມາໃຊ້ໃນການຈັດສັນໃບ ອານຸຍາດໃຫ້ມີຄວາມຍຸດຕິທໍາ ແລະ ກໍ່ໃຫ້ເກີດປະສິດທິພາບ ການຄວບ ຄຸມໃຫ້ການຊື້ຂາຍໃບອານຸຍາດນໍາໄປສູ່ການແກ້ໄຂບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມ ໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງລວມເຖິງວິທີການກວດສອບບັນຫາມົນລະພິດ.

ທຳນອງດຽວກັນ ໃນຝ່າຍຜູ້ກໍ່ມົນລະພິດກໍ່ຕ້ອງຮູ້ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວຂ້າງຕົ້ນ ເພື່ອໃຊ້ເປັນແນວທາງໃນການຕັດສິນໃຈຊື້ຂາຍໃບອານຸຍາດ ດັ່ງນັ້ນ ຕະຫຼາດການຊື້ຂາຍໃບອານຸຍາດໃນການປ່ອຍມົນລະພິດຈຳເປັນຕ້ອງມີການລະບຸເລື່ອງກຳມະສິດໃນການຊື້ຂາຍໃບອານຸຍາດຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານວ່າສິດທິໃນການປ່ອຍມົນລະພິດມີຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ນຳໄປສູ່ການບັງຄັບໃຊ້ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາມົນລະພິດ ແລະ ຄວາມເຊື່ອມໂຊມຂອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມໄດ້.

8.4 ຫຼັກຄວາມຮັບຜິດຊອບ

ຄ່າປັບໄໝໃນການບໍ່ປະຕິບັດຕາມ.

ລະບົບເງິນມັດຈໍາ ແລະ ການຈ່າຍຄືນ.

ພັນທະບັດການດໍາເນີນການ

ຫຼັກຄວາມຮັບຜິດຊອບ (Liability Rules) ນໍາມາໃຊ້ເປັນແຮງຈູງໃຈໃຫ້ຜູ້ຜະລິດປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກໍານົດທີ່ວາງໄວ້ ໂດຍພະຍາຍາມຫຼຸດການຫຼີກລ່ຽງຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຄວບຄຸມບັນຫາມົນລະພິດ ເພາະເຮັດໃຫ້ຕົ້ນທຶນໃນການບໍ່ປະຕິບັດຕາມມີລາຄາແພງຂຶ້ນ ຫຼັກສໍາຄັນປະການໜຶ່ງກໍ່ຄືການໃຊ້ຄ່າປັບໃນການບໍ່ປະຕິບັດຕາມ ເຊິ່ງຜູ້ຜະລິດຕ້ອງຈ່າຍຄ່າປັບຖ້າກິດຈະກໍາການຜະລິດກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດໃນລະດັບທີ່ເກີນກວ່າມາດຕະຖານທີ່ກໍານົດໄວ້.

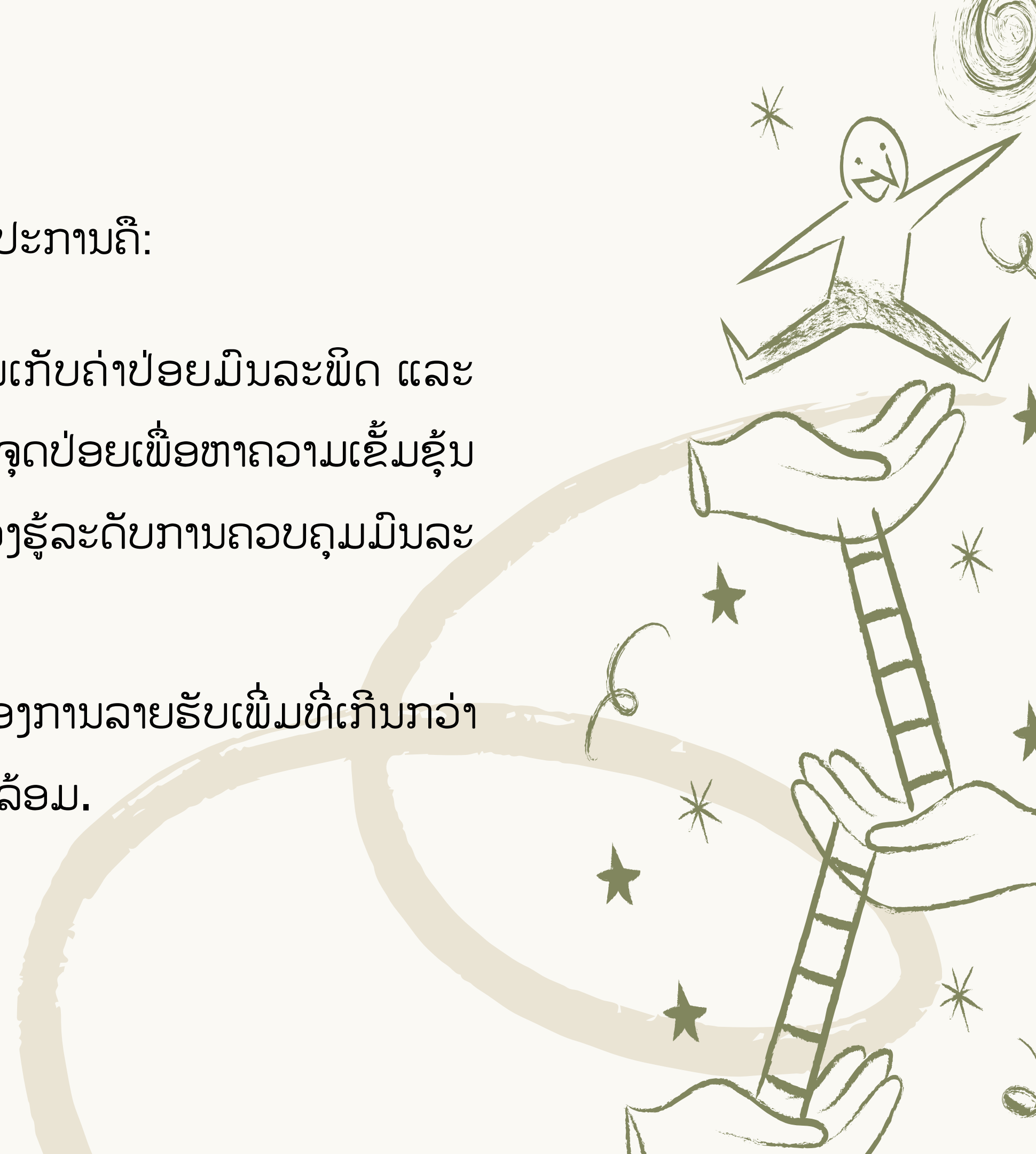
8.4.1 ຄ່າປັບໄໝໃນການບໍ່ປະຕິບັດຕາມ

ການເກັບຄ່າປັບໄໝໃນການບໍ່ປະຕິບັດຕາມ (Non-compliance Fee) ເປັນການໃຊ້ຫຼັກປະສົມປະສານລະຫວ່າງການໃຫ້ເງິນອຸດໜູນ ແລະ ການເກັບຄ່າປັບແບບສຸ່ມ ຄືຖ້າຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນຂອງມົນລະພິດເກີນກວ່າລະດັບມາດຕະຖານທີ່ກຳນົດໄວ້ ຜູ້ທີ່ຄວບຄຸມກົດລະບຽບຈະເລືອກຜູ້ຜະລິດຢ່າງນ້ອຍ 1 ຄົນຂຶ້ນມາໂດຍການສຸ່ມ ແລະ ເກັບຄ່າປັບໄໝ ແລະ ນຳເງິນຄ່າປັບໄໝດັ່ງກ່າວເມື່ອຫັກຄ່າເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບສັງຄົມອອກແລ້ວຄືນກັບໄປໃຫ້ຜູ້ຜະລິດລາຍອື່ນ ເຊິ່ງກົນໄກການລົງໂທດແບບສຸ່ມຕົວຢ່າງນີ້ເຮັດໃຫ້ຕົ້ນທຶນທີ່ຄາດວ່າຈະຫຼືກລຽງຄວາມຮັບຜິດຊອບເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຖ້າມີການເກັບຢ່າງເໝາະສົມຈະຊ່ວຍໃຫ້ຄວບຄຸມລະດັບມົນລະພິດໄດ້ໃນລະດັບທີ່ຕ້ອງການໂດຍບໍ່ຕ້ອງຄວບຄຸມຜູ້ຜະລິດແຕ່ລະລາຍ.

ກິນໄກການລົງໂທດແບບສຸ່ມຕົວຢ່າງນີ້ມີຂໍ້ດີ 2 ປະການຄື:

(1) ຂໍ້ມູນທີ່ນຳມາໃຊ້ບໍ່ຕ້ອງຫຼາຍຄືກໍລະນີການເກັບຄ່າປ່ອຍມົນລະພິດ ແລະ ໃຫ້ການອຸດໜູນ ຄືຖ້າມີການຄວບຄຸມນະຈຸດໆນີ້ ຈຸດປ່ອຍເພື່ອຫາຄວາມເຂັ້ມຊັ້ນ ຂອງມົນລະພິດທັງໝົດກໍ່ພຽງພໍແລ້ວ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ລະດັບການຄວບຄຸມມົນລະ ພິດຂອງແຕ່ລະທຸລະກິດ

(2) ວິທີການນີ້ເຮັດໃຫ້ງົບສົມດຸນໄດ້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງການລາຍຮັບເພີ່ມທີ່ເກີນກວ່າ ປະໂຫຍດທີ່ສັງຄົມໄດ້ຮັບຈາກການແກ້ໄຂສິ່ງແວດລ້ອມ.

ທ່ານ Herrieges ໄດ້ສະຫຼຸບວ່າການເກັບຄ່າປັບໄໝແບບສຸ່ມ
ຈະໃຊ້ໄດ້ດີຖ້າຜູ້ຜະລິດເປັນພວກຢ້ານຄວາມສ່ຽງ (Risk-
averse) ທັງນີ້ເພາະການຮັກສາສົມດຸນຂອງງົບປະມານ
(Balance Budget) ຕ້ອງຮັກສາຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງຜູ້
ຜະລິດດ້ວຍກັນ ເພາະການສູນເສຍຂອງຜູ້ຜະລິດລາຍໜຶ່ງຈະ
ເປັນຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ຜະລິດອີກລາຍ

ດັ່ງນັ້ນ ແຮງຈູງໃຈຂອງຜູ້ຜະລິດຈະຂຶ້ນຢູ່ກັບບົດລົງໂທດທີ່ຜູ້
ຜະລິດຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບບົດລົງໂທດທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບຈາກຜູ້
ຜະລິດລາຍອື່ນ ເພາະຜູ້ຜະລິດຈະໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງຂອງບົດ
ລົງໂທດເພື່ອເຮັດໃຫ້ງົບປະມານສົມດຸນ ດັ່ງນັ້ນການເພີ່ມບົດ
ລົງໂທດເປັນການເຮັດໃຫ້ຕົ້ນທຶນ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງການ
ຫຼີກລຽງຄວາມຮັບຜິດຊອບເພີ່ມຂຶ້ນ ເຊິ່ງການກຳນົດບົດລົງໂທດ
ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນນີ້ເຮັດໃຫ້ກຳໄລຂອງທຸລະກິດຈາກການຫຼີກລຽງ
ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປ່ຽນແປງຫຼາຍຂຶ້ນ

ແຕ່ຜູ້ຜະລິດເປັນພວກສ່ຽງແບບເປັນກາງ (Risk-neutral) ຄວາມປ່ຽນແປງ
ຂອງກຳໄລທີ່ຫຼາຍຂຶ້ນບໍ່ໄດ້ມີຜົນຕໍ່ການຫຼີກລຽງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ທັງນີ້
ເພາະຜູ້ຜະລິດໄດ້ຮັບປະໂຫຍດເພີ່ມຈາກການຫຼີກລຽງຄວາມຮັບຜິດຊອບ
ເຕັມທີ່ ແຕ່ຈ່າຍຕົ້ນທຶນເພີ່ມບາງສ່ວນເທົ່ານັ້ນ ໂດຍລາງວັນທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້
ຮັບຈາກການຫຼີກລຽງຄວາມຮັບຜິດຊອບຈະຫຼາຍກວ່າລາງວັນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກ
ການປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບ

ແຕ່ຖ້າຜູ້ຜະລິດເປັນພວກບໍ່ມັກຄວາມສ່ຽງ (Risk-averse) ຜູ້ຜະລິດຈະຢ້ານການສູນເສຍກຳໄລກວ່າຄວາມສຸກທີ່ຈະໄດ້ຮັບຈາກການໄດ້ຜົນກຳໄລ ເຊິ່ງຖ້າຜູ້ຜະລິດເປັນພວກທີ່ຢ້ານຄວາມສ່ຽງຫຼາຍ ຕົ້ນທຶນເພີ່ມທີ່ເກີດຂຶ້ນຈະຫຼາຍພໍທີ່ຈະຊົດເສີຍຜົນປະໂຫຍດເພີ່ມຈາກການຫຼີກລ່ຽງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນັ້ນ ຜົນຕອບແທນທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບຈາກການປະຕິບັດຕາມຈະຫຼາຍກວ່າລາງວັນທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບການຫຼີກລ່ຽງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການກຳນົດບົດລົງໂທດແບບສຸ່ມນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ລະດັບການຕັດສິນໃຈຂອງທຸລະກິດສອດຄ່ອງກັບວັດຖຸປະສົງຂອງສັງຄົມ.

8.4.2 ລະບົບເງິນມັດຈໍາ ແລະ ການຈ່າຍຄືນ.

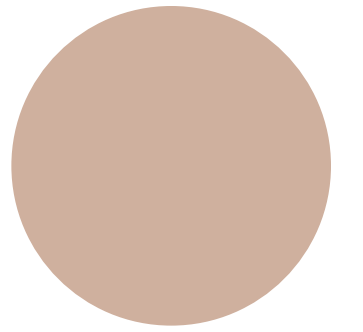
ລະບົບເງິນມັດຈໍາ ແລະ ການຈ່າຍຄືນ (Deposit-Refund Systems) ເປັນລະບົບທີ່ຜູ້ຊື້ສິນຄ້າທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດຕ້ອງຈ່າຍເພີ່ມ ແລະ ໄດ້ຮັບເງິນຈໍານວນດັ່ງກ່າວຄືນເມື່ອສິ່ງຄືນສິນຄ້າ ຫຼື ວັດສະດຸດັ່ງກ່າວ ເຊິ່ງລະບົບເງິນມັດຈໍາ ການຈ່າຍຄືນຖືກນໍາມາໃຊ້ຢ່າງແພ່ຫຼາຍໃນຫຼາຍປະເທດເຊັ່ນ ໃຊ້ເພື່ອຄວບຄຸມຈໍານວນວັດສະດຸ ເຄື່ອງດື່ມຕ່າງໆ ໃນປະເທດສະຫາລັດອາເມລິກາ ເລບານອນ ອິນເດຍ ແຄນນາດາ ເປັນຕົ້ນ

8.4.2 ລະບົບເງິນມັດຈໍາ ແລະ ການຈ່າຍຄືນ.

ວິທີການນີ້ຈະຊ່ວຍຫຼຸດການປ່ອຍມົນລະພິດອອກສູ່ສິ່ງແວດລ້ອມເຊັ່ນ ໃນກໍລະນີຂອງແບັດເຕີລີ ການເຜົາຂີ້ເຫຍື້ອຍພຣາດຕິກ ຫຼື ບັນຈຸຢາຂ້າແມງໄມ້ຕ່າງໆເປັນຕົ້ນ ການຈັດການລະບົບທີ່ດີຈະເປັນຕົວກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດການຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ລະບົບນີ້ຈະຈ່າຍເງິນໃຫ້ກັບຄືນທີ່ຫາໂອກາດໃນການນໍາສິ່ງຂອງ ຫຼື ສິນຄ້າທີ່ໃຊ້ແລ້ວຄືນກັບສູ່ລະບົບເສດຖະກິດ ແນວຄິດດັ່ງກ່າວຄ່ອນຂ້າງມີປະສິດທິພາບ ເພາະກໍ່ໃຫ້ເກີດທາງດ້ານເສດຖະສາດໃນແງ່ຂອງການມີພິດຕິກຳທາງສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ດີ ແລະ ກໍ່ໃຫ້ເກີດຕົ້ນທຶນສໍາລັບພິດຕິກຳທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ບໍ່ດີ.

ຕົວຢ່າງ ການໃຊ້ນະໂຍບາຍເກັບຄ່າມັດຈໍາທີ່ມີການຈ່າຍຄືນ ໃນກໍລະນີຜູ້ຊື້
ຜະລິດຕະພັນທີ່ບັນຈຸຂວດແກ້ວຕ້ອງຈ່າຍເງິນມັດຈໍາໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຂອງຮ້ານ
ແລະ ຈະໄດ້ຮັບເງິນມັດຈໍາຄືນເມື່ອນໍາຂວດແກ້ວມາຄືນ ເຊິ່ງວິທີການ
ດັ່ງກ່າວສ້າງແຮງຈູງໃຈໃຫ້ແກ່ຜູ້ໃຊ້ ຄືຈໍານວນເງິນທີ່ຕ້ອງຈ່າຍຄືນຕໍ່ໜ່ວຍ
ຄວນເປັນຈໍານວນເງິນທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົວເຮືອນ ຫຼື ທຸລະກິດມີການນໍາຂີ້ເຫຍື້ອ
ກັບມາໃຊ້ໃໝ່.

ວິທີການເກັບຄ່າມັດຈໍາທີ່ມີການຈ່າຍຄືນມີຂໍ້ດີອີກປະການຄື ກໍ່ໃຫ້ເກີດ
ຕະຫຼາດສໍາລັບສິນຄ້າທີ່ມີການນໍາມາໃຊ້ໃໝ່ ບໍ່ວ່າຈະເປັນສ່ວນຂອງລັດ
ບໍລິສັດເອກະຊົນ ຫຼື ຄົວເຮືອນຈະມີການເກັບລວບລວມ ແລະ ນໍາເອົາຂີ້
ເຫີຍອ(ຂວດແກ້ວ)ມາໃຊ້ປະໂຫຍດໃໝ່ ແລະ ເມື່ອຕະຫຼາດມີຂະໜາດ
ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະ ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນ ອຸປະສິງ.ສໍາລັບການໃຊ້ຂີ້ເຫຍື້ອ
ທີ່ນໍາກັບມາໃຊ້ໃໝ່ຈະມີຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ອາດຈະມີຫຼາຍກວ່າການນໍາ
ຊັບພະຍາກອນໃຫມ່ມາໃຊ້ໃນການຜະລິດເຊິ່ງສຸດທ້າຍກໍ່ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍ
ດກັບສະພາບແວດລ້ອມ.

8.4.3 ພັນທະບັດການດໍາເນີນການ

ພັນທະບັດການດໍາເນີນການ (Performance Bonds) ເປັນເຄື່ອງມືທີ່ມີເປົ້າໝາຍ ເພື່ອປ່ຽນຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຄວບຄຸມການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນເຊັ່ນ: ປ່າໄມ້ ຫຼື ບໍ່ ແຮ່ ເປັນຕົ້ນໄປໃຫ້ກັບຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້ບໍລິໂພກໃຫ້ມີການປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍໂດຍ ການເກັບເງິນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັນສິ່ງແວດລ້ອມໄວ້ລ່ວງໜ້າ ເພາະລັດມັກ ຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ຮັບພາລະທາງການເງິນເປັນຈໍານວນຫຼາຍໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມເສື່ອມ ໂຊມຂອງຊັບພະຍາກອນ ຫຼື ແກ້ໄຂບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມເຊັ່ນ: ພາຍຫຼັງທີ່ມີການຕັດໄມ້ ຫຼື ພື້ນຟູຄວາມເສຍຫາຍຂອງສິ່ງແວດລ້ອມຫຼັງການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່

8.4.3 ພັນທະບັດການດໍາເນີນການ

- ເມື່ອມີການນໍາພັນທະບັດສິ່ງແວດລ້ອມໃຊ້ໃນການຄວບຄຸມມົນລະຜິດກໍ່ຈະປະກັນວ່າ
- (1) ຜູ້ປະກອບການໃນອຸດສາຫະກຳທີ່ມີການປ່ອຍມົນລະຜິດໃນລະດັບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຈະຕ້ອງມີມາດຕະການພຽງພໍໃນການເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໜ້ອຍທີ່ສຸດຈາກກິດຈະກຳໃນການດໍາເນີນການ
 - (2) ຜູ້ປະກອບການເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ເຮັດການຄວມຄຸມມົນລະພິດໂດຍໃຊ້ຕົ້ນທຶນທີ່ຕໍ່າທີ່ສຸດ
 - (3) ມີກອງທຶນພຽງພໍທີ່ຈະນໍາມາໃຊ້ໃນການຟື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ເສຍຫາຍຈາກການບໍ່ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຂອງເຈົ້າພັນທະບັດ.

8.4.3 ພັນທະບັດການດຳເນີນການ

ພາຍໃຕ້ການໃຊ້ຫຼັກພັນທະບັດດຳເນີນງານຜູ້ຜະລິດຈະຊື້ພັນທະບັດກ່ອນເລີ່ມດຳເນີນການ ແລະ ຈະມີການລົງໂທດເມື່ອກິດຈະການຂອງຜູ້ຜະລິດສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ລະດັບມົນລະພິດທີ່ປ່ອຍອອກມາເກີນກວ່າລະດັບທີ່ຍອມຮັບໄດ້ຂອງສັງຄົມການຊື້ພັນທະບັດເຮັດໃຫ້ຕົ້ນທຶນມີການຫຼີກລ້ຽງຄວາມຮັບຜິດຊອບຫຼາຍຂຶ້ນຊຶ່ງຈະຊ່ວຍຫຼຸດແຮງຈູງໃຈໃນການກະທຳຜິດວິທີການຊື້ພັນທະບັດດຳເນີນການມັກຖືກນຳໃຊ້ການຄວາມເສຍຫາຍທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ຊັດເຈນເຊັ່ນເຮັດບໍ່ແຮ່ ເປັນຕົ້ນ.

ພັນທະບັດຈະຊ່ວຍຫຼຸດແຮງຈູງໃຈໃນການຫຼີກລ້ຽງຄວາມຮັບຜິດຊອບໄດ້ທັງນີ້ ເພາະຖ້າມີການຄວບຄຸມຢ່າງເຄັ່ງຄັດແລ້ວມູນຄ່າຂອງພັນທະບັດຈະເທົ່າກັບ ຫຼື ຈະ ຫຼາຍກວ່າມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນແຕ່ຖ້າການຄວບຄຸມບໍ່ຢ່າງເຄັ່ງຄັດແລ້ວ ຫຼື ບໍ່ສົມບູນມູນຄ່າພັນທະບັດຈະສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມໜ້າຈະເປັນໄປໄດ້ຂອງການກວດພົບ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍດັ່ງນັ້ນການກຳນົດ ໃຫ້ຜູ້ຜະລິດຕ້ອງຊື້ພັນທະບັດເປັນການກຳນົດຕົ້ນທຶນທີ່ແທ້ຈິງໃນການຫຼີກລ້ຽງ ຫຼື ບໍ່ ຫຼີກລ້ຽງຄວາມຮັບຜິດຊອບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມເພາະຖ້າມີການກວດພົບທຸລະກິດຈະ ສູນເສຍພັນທະບັດດັ່ງກ່າວທັນທີຜູ້ຜະລິດຈະຄຳນຶງເຖິງຜົນກະທົບດັ່ງກ່າວໃນການ ຕັດສິນໃຈຜະລິດສິນຄ້າບໍລິການຂອງຜູ້ຜະລິດ ແລະ ພະຍາຍາມດຳເນີນການຮັກສາ ສິ່ງແວດລ້ອມຕາມທີ່ຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍຕ້ອງການເຊິ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ລະດັບຄວບຄຸມ ມົນລະພິດເປັນໄປຕາມລະດັບທີ່ສັງຄົມຕ້ອງການໄດ້.

ສະຫຼຸບ

ການຈັດສິ່ງແວດລ້ອມໂດຍໃຊ້ມາດຕະການແຮງຈູງໃຈທາງເສດຖະສາດ

- ແນວຄິດເບື້ອງຕົ້ນໃນການໃຊ້ມາດຕະການແຮງຈູງໃຈທາງເສດຖະສາດ: ການໃຊ້ລະບົບລາຄາ, ການໃຊ້ລະບົບປະລິມານ , ຫຼັກຄວາມຮັບຜິດຊອບ
- ການໃຊ້ລະບົບລາຄາ: ການຈັດເກັບຄ່າປ່ອຍມົນລະພິດ ຫຼື ຄ່າທຳນຽມ, ການໃຫ້ເງິນອຸດໜູນ
- ການໃຊ້ລະບົບປະລິມານ: ໂດຍໃຊ້ການປັບສ່ວນປະລິມານ (Quantity Rationing) ຄວາມເສຍຫາຍຜ່ານການອອກໃບອານຸຍາດທີ່ມີການຊີ້ສິດໃນການປ່ອຍມົນລະພິດ ຫຼື ການເຮັດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ
- ຫຼັກຄວາມຮັບຜິດຊອບ : ຄ່າປັບໄໝໃນການບໍ່ປະຕິບັດຕາມ, ລະບົບເງິນມັດຈຳ ແລະ ການຈ່າຍຄືນ, ພັນທະບັດການດຳເນີນການ

Resource of image : [Copy of Untitled Design - Presentation](#)

Reference

XIONGTOUA, T. et al., (2021). Environmental Economics.
Souphanouvong University

**THANK
YOU** ● ● ●

phavone@su.edu.la

Resource of image : [Copy of Untitled Design - Presentation](#)

